

Nr. 2938

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUSSEL

Nr; 2011/1530/C VAN HET REGISTER VAN HET KORT GEDING

Bijlage: 1 dagvaarding
3 conclusies

ART. 584 GER.W.

afschrift afgeleverd aan
Mz. Herne
(vrij: art. 260, 2°
wb. registratie)
(G.W., art. 792-1030)

In zake van:

Mevrouw [REDACTED] wonende te Asilah (Marokko), rue Riad 16, die keuze van woonplaats doet op het kantoor van haar advocaat, Mter. Erica Van Dijk, advocaat te 2000 Antwerpen, Emiel Banningstraat 6;

AFSCHRIFT afgeleverd aan

(vrij: art. 260, 2°
wb. registratie)
(G.W. art. 792-1030)

eisende partij,

vertegenwoordigd door Mter. Anne-Claire Dombret loco Mter. Erica Van Dijk, advocaat te 2000 Antwerpen, Emiel Banningstraat 6;

tegen:

De **BELGISCHE STAAT**, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor migratie- en asielbeleid, dienst Vreemdelingenzaken, Antwerpsesteenweg 59b te 1000 Brussel;

verwerende partij,

vertegenwoordigd door Mter. Isabella Florio loco Mter. Edda Matterede, advocaat te 1000 Brussel, Lakensestraat 123;

Repert.
Nr.

1146931

B - KA

In dit geding wordt geconcludeerd en gepleit in het Nederlands ter openbare zitting van 31 oktober 2011;

Na beraad spreekt de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, zetelend in kort geding, volgend bevelschrift uit:

Gezien:

- ✓ de dagvaarding in kort geding, betekend op 19 september 2011 bij exploit van Mter. Pascal D'Hoore, gerechtsdeurwaarder te Wolvertem (Meise);
- ✓ de conclusie voor eisende partij, neergelegd ter griffie op 26 oktober 2011;
- ✓ de conclusie voor verwerende partij neergelegd ter zitting van 26 september 2011 en de syntheseconclusie neergelegd ter griffie op 28 oktober 2011;

Gehoord de raadsleden der partijen in hun pleidooien ter openbare terechtzitting van 31 oktober 2011.

◆ ◆ ◆

1. Feiten en vorderingen

1.1. - Mevrouw ██████ van Marokkaanse nationaliteit, dient op 15 juni 2004 een visumaanvraag gezinshereniging lang verblijf in bij het Belgische Consulaat te Casablanca met de bedoeling bij haar vader, die eveneens van Marokkaanse nationaliteit was en in België verbleef, te kunnen verblijven.

De afgifte van het visum werd bij beslissing van 6 juli 2005 geweigerd.

Op 12 november 2007 dient mevrouw ██████ opnieuw een visumaanvraag lang verblijf gezinshereniging in bij het Belgische Consulaat te Casablanca. Op dat ogenblik had de vader van mevrouw ██████ ondertussen de Belgische nationaliteit verworven.

Bij beslissing van 22 februari 2008 wordt de afgifte van het visum geweigerd.

Op 9 januari 2009 legt mevrouw ██████ een nationaliteitsverklaring af bij het Belgische Consulaat te Tanger, Marokko, op grond van artikel 12 bis, § 1, 2° van het wetboek van Belgische Nationaliteit.

Op 28 april 2009 geeft de procureur des Konings bij huidige rechtbank een negatief advies, dat aan mevrouw ██████ op 4 juni 2009 betekend wordt, waarna ze vraagt om de zaak voor huidige rechtbank aanhangig te maken.

Op 31 augustus 2010 laat de griffie van deze rechtbank weten dat de zaak vastgesteld wordt voor de twaalfde kamer van deze rechtbank en dat mevrouw ██████ verwacht wordt ter zitting aanwezig te zijn.

Op 10 november 2010 richt mevrouw ██████ zich tot het Belgisch Consulaat te Casablanca met een visumaanvraag kort verblijf.

Bij beslissing van 13 januari 2011 weigert de BELGISCHE STAAT de aanvraag op grond van artikel 32 van het Reglement (EG) 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2008 tot vaststelling van de gemeenschappelijke visumcode.

1.2. - Op 31 januari 2011 richt mevrouw ██████ zich tot de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met een verzoek tot schorsing van de weigeringsbeslissing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Bij arrest op 2 februari 2011 uitgesproken, verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de vordering tot schorsing omdat er geen moeilijk te herstellen en ernstig nadeel aanwezig is.

Op de zitting voor de twaalfde kamer van deze rechtbank die op 17 februari 2011 gehouden werd, is mevrouw ██████ niet aanwezig en wordt de zaak uitgesteld naar de zitting van 29 september 2011.

Op 12 juli 2011 richt mevrouw ██████ zich opnieuw tot het Belgisch Consulaat te Casablanca met een aanvraag tot het bekomen van een visum kort verblijf.

Bij beslissing van 25 augustus 2011 wordt de aanvraag geweigerd op grond van artikel 32 van het Reglement (EG) 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2008 tot vaststelling van de gemeenschappelijke visumcode.

1.3. - Op 19 september 2011 dagvaardt mevrouw ██████ de BELGISCHE STAAT om in kort geding in het kader van huidige procedure te verschijnen.

Ze richt tegen hem de volgende vordering :

"Gedaagde te bevelen om aan verzoeker een inreisvisum af te leveren binnen de termijn van 1 dag vanaf de betekening van de te verlenen beschikking, onder verbeurte van een dwangsom van 1000 euro per dag vertraging;"

De BELGISCHE STAAT concludeert in hoofdorde tot afwezigheid van rechtsmacht van de kort gedingrechter om kennis te nemen van de vordering en ondergeschikt tot de ontvankelijkheid maar ongegrondheid van de vordering.

2. In rechte – De rechtsmacht van de hoven en rechtbanken

2.1. - De BELGISCHE STAAT voert aan dat huidige rechtbank geen rechtsmacht heeft om hem te verplichten aan mevrouw [REDACTED] een visum kort verblijf af te leveren.

Hij werpt op dat de kort gedingrechter bij het maken van de overweging de vordering van mevrouw [REDACTED] al dan niet in te willigen, beleidskeuzes zou moeten maken die behoren tot zijn discretionaire beoordelingsbevoegdheid.

2.2. - Mevrouw [REDACTED] beroept zich in de dagvaarding op de bescherming van haar subjectief recht op het bekomen van de Belgische nationaliteit zoals bepaald in artikel 12 bis § 1-2° wetboek Belgische Nationaliteit en gelet op de procedure die zij daartoe voor de twaalfde kamer van deze rechtbank voert, ook van haar recht om voor de rechter te verschijnen zoals bepaald in artikel 13 G.W.

Opdat de twaalfde kamer van deze rechtbank met kennis van zaken kan oordelen over de vraag of mevrouw [REDACTED] al dan niet in aanmerking komt voor de Belgische Nationaliteit op grond van artikel 12 bis § 1-2° wetboek Belgische Nationaliteit, wil zij voor de rechter kunnen verschijnen en dient ze minstens over een visum kort verblijf te beschikken, zo voert ze aan.

Dat de overheid weigert haar dit visum kort verblijf te verlenen op grond van artikel 32 van de Visumcode vastgelegd in de Verordening met nummer 810/2009 van het Europees Parlement en van de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling de gemeenschappelijke visumcode, maakt volgens mevrouw [REDACTED] een schending uit van de hierboven aangehaalde subjectieve rechten.

2.3. - Hoewel de rechterlijke macht ertoe bevoegd is om een door de administratieve overheid bij de uitoefening van haar discretionaire beoordelingsbevoegdheid begane onrechtmatig

geachte aantasting van een subjectief recht te voorkomen, mag zij door het nemen van haar beslissing aan het bestuur zijn beoordelingsvrijheid niet ontnemen en zich evenmin in de plaats van het bestuur stellen.

De rechterlijke macht heeft rechtsmacht om in kort geding dringende en voorlopige maatregelen te bevelen indien de vordering werkelijk en rechtstreeks een subjectief recht tot voorwerp heeft, met name indien de vordering er werkelijk en rechtstreeks toe strekt het bestaan van een subjectief recht te doen vastleggen of de eerbiediging van dergelijk recht te doen naleven.

Ze moet er echter over waken zich niet in de plaats van de overheid te stellen en haar haar beoordelingsvrijheid niet te ontnemen.

Enkel indien een rechtszoekende titularis is van een subjectief recht waarvoor de bevoegdheid van de administratieve overheid volledig gebonden is, kan hij zich tot de burgerlijke rechtbanken richten met een vordering die hij richt tegen die overheid en die ertoe strekt die overheid tot bepaalde gedragingen te verplichten.

Het werkelijk en rechtstreeks voorwerp van de vordering die mevrouw ██████ in deze procedure tegen de BELGISCHE STAAT richt, is conform haar eigen stelling en bewoordingen in de dagvaarding, de vrijwaring van haar recht op het bekomen van de Belgische Nationaliteit.

Luidens haar conclusies is het werkelijk en rechtstreeks voorwerp van haar vordering de vrijwaring van haar recht op het bekomen van een visum kort verblijf dat ze nodig heeft om in het kader van de procedure die ze voor de twaalfde kamer van deze rechtbank voert, voor de rechter te verschijnen.

De BELGISCHE STAAT wordt gevolgd dat hij bij de beoordeling van zowel artikel 12 bis § 1-2° wetboek Belgische Nationaliteit en van vraag of er aan mevrouw ██████ een visum kort verblijf kan worden afgegeven conform de bepalingen voorzien in de Verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (Visumcode), over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid beschikt.

De beoordeling van de vordering die mevrouw ████████ tegen de BELGISCHE STAAT richt, noopt de kort gedingrechter ertoe zich in de plaats van de overheid te stellen en afwegingen te maken die enkel hij kan maken, bij het uitoefenen van zijn discretionaire beoordelingsbevoegdheid.

De kort gedingrechter heeft bijgevolg geen rechtsmacht om de vordering te beoordelen.

OM DEZE REDENEN:

A. ROBIJNS, rechter, aangesteld om de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg zetelende te Brussel te vervangen;

Bijgestaan door T. COUCK, afgevaardigd griffier;

Gezien de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

Rechtsprekende over het voorlopige, na tegenspraak;

Alle andere of strijdige besluiten verwerpend;

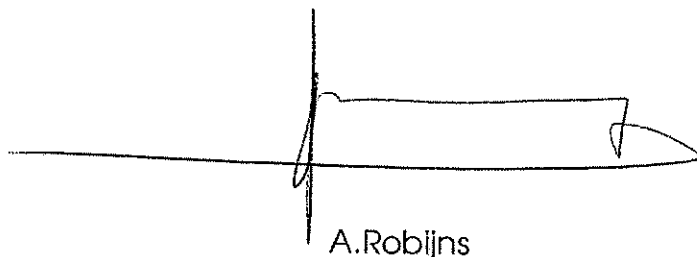
Verklaart zich zonder rechtsmacht om de vordering te beoordelen,

Veroordeelt mevrouw ████████ tot het betalen van de kosten die voor haar begroot worden op 174,99 EUR (dagvaarding en rol) + 1.320 EUR (RPV) en voor de BELGISCHE STAAT op 1.320 EUR (RPV).

Aldus gewezen en uitspraak gedaan ter openbare terechtzitting van het kort geding van 1 december 2011.

T. Couck

A. Robijns